

Brief aan klas

Hallo iedereen

Jullie vragen je vast af waarom ik hier zo zenuwachtig sta. Ik wil jullie vandaag iets vertellen over mezelf. Sommigen onder jullie merkten misschien al op dat ik met mezelf worstelde de voorbije jaren, of dat ik me een beetje anders gedroeg. Net als iedereen verander en ontwikkel ik constant. Op onze leeftijd moet je jezelf leren kennen, dat kan soms een uitdaging zijn. Voor mij was het nog een tikkeltje moeilijker, omdat ik me vaak afvroeg wie ik ben en welke weg ik op wil gaan. Ik dacht niet alleen na over mijn identiteit tijdens de lessen godsdienst. Ik heb mezelf vaak de vraag gesteld wie ik nu precies ben, en ondertussen kan ik ook een antwoord geven, dat ik graag met jullie deel.

Dat is de reden waarom ik hier vandaag sta, ik zou willen dat jullie de echte ik leren kennen. Ik vind het spannend om dit te vertellen, het is nogal kwetsbaar om hier zo voor jullie te staan. Jullie zijn allemaal al wel eens ongelukkig geweest. Het helpt als je dan kunt delen wat er scheelt. Ik vertrouw jullie genoeg om dat nu te doen en jullie de kans te geven om mij echt te leren kennen.

De echte ik worstelt met gender en wordt verdrietig van zich te moeten voordoen als meisje. Ik voel mij beter als jongen en zo zou ik ook willen kunnen leven. Als je er een labeltje op wilt plakken, betekent dat dat ik transgender ben. Iedere dag dat ik niet als man kan leven, voelt als een leugen. Dat liegen wil ik niet meer, ik wil mezelf kunnen zijn. Daar ga ik nu dan ook mee beginnen, want dat is de enige manier waarop ik gelukkig kan worden.

Ik weet dit al heel lang en in die tijd heb ik ook verschillende stappen doorlopen. Deze sociale transitie is mijn volgende stap. Nu wil ik openlijk mezelf zijn. Daar hoort ook een nieuwe naam bij. Vanaf nu heet ik X en zijn hij/hem mijn persoonlijke voornaamwoorden. Het zou dus fijn zijn als jullie dat kunnen gebruiken wanneer jullie met of over mij praten. Natuurlijk is het oké als jullie af en toe een foutje maken, daar ga ik echt niet kwaad om zijn. Ik zou al heel blij zijn als jullie het proberen.

Toen ik dit maanden geleden begon voor te bereiden, wilde ik het zo perfect mogelijk doen. Ik heb hier tientallen versies van gemaakt in de hoop dat jullie me dan zouden accepteren. In de meeste versies hield ik het redelijk kort en wilde ik absoluut niet laten zien dat ik zenuwachtig ben. Maar een paar weken geleden besloot ik dat het net sterk is om je kwetsbaar op te stellen. Als ik toch stress ga hebben, dan liefst om een goede reden. Daarom wil ik jullie nog 1 belangrijke boodschap meegeven voor ik afrond. "Individually, we are one drop. Together, we are an ocean." Deze coming-out is mijn kleine bijdrage, mijn "one drop".

Misschien ben ik de enige transgender persoon hier, maar jullie zijn allemaal evenzeer anders en uniek. Wie weet is er iemand in deze klas gay, of is er iemand uniek omwille van zijn nationaliteit. Misschien heeft iemand een bijzonder geloof of heeft er iemand een mentale of fysieke beperking. Iedereen in onze klas is een beetje anders en dat kan net onze sterkte zijn. Zou het niet mooi zijn als wij een klas zijn waar iedereen zichzelf kan zijn, waar we samenwerken, waar er gelachen wordt en waar we er vooral voor elkaar zijn?

Goed, ik ga jullie niet verder vervelen. Als jullie hierover vragen hebben, mogen jullie die ook altijd stellen. Dat mag nu, maar dat mag ook over een paar maanden. Dat kan in een berichtje of op school, ik zal altijd mijn best doen om te antwoorden.

Ik hoop vooral dat jullie onthouden dat ik dezelfde persoon blijf. Ik heb een andere naam, ik ga er misschien wat anders uitzien en ik ga vooral gelukkiger zijn. Maar voor de rest verandert er niets.

Bedankt voor jullie steun.

X